

NIKOLINA ANDOVA ŠOPOVA / POVEŽI TAČKICE

SA TREĆEG TRGA

BIBLIOTEKA ČASOPISA TREĆI TRG

Urednici: Dejan Matić & Milan Dobričić

Dizajn korica: Dragana Nikolić

Izvršni urednik: Aleksandra Milanović

Copyright © Nikolina Andova Šopova 2018

Copyright of the translation: S. Fisher Foundation by order of TRADUKI, 2018

Copyright © ovog izdanja Treći Trg 2018

traduki 

Objavljivanje ovog dela podržala je književna mreža TRADUKI koju čine Savezno ministarstvo za Evropu, integraciju i spoljne poslove Republike Austrije, Ministarstvo spoljnih poslova Savezne Republike Nemačke, švajcarska fondacija za kulturu „Pro Helvecija“, organizacija „KulturKontakt Austrija“ (po nalogu Kancelarije saveznog kancelara Republike Austrije), Geteov institut, Javna agencija za knjigu JAK Republike Slovenije, Ministarstvo za kulturu Republike Hrvatske, resor za kulturu Vlade Kneževine Lihtenštajn, Fondacija za kulturu Lihtenštajn, Ministarstvo za kulturu Republike Albanije, Ministarstvo za kulturu i informisanje Republike Srbije, Ministarstvo za kulturu Republike Rumunije, Ministarstvo kulture Crne Gore, Sajam knjiga u Lajpcigu i Fondacija S. Fišer.

Nikolina Andova Šopova

POVEŽI TAČKICE

Prevela s makedonskog Milena Ilić

Treći Trg
Beograd 2018

Naslov originala:

Николина Андова Шопова, *Поврзи ги точките*, 2014.

Sećam se jedne igre u novinama iz detinjstva
u kojoj su bili ispisani brojevi koje treba da povežemo
da bismo dobili neki crtež, neku sliku
I tako smo se pretvarali u vrsne i precizne slikare
vođeni nečijom rukom koja je označila sledeći broj
Od jedan do dva, od dva do tri, od tri do četiri...
Povlačili smo linije i nikada nismo znali
šta crtamo, šta ćemo dobiti kada stignemo
do poslednje tačke
I svaki put sam se pitala šta bi se ocrtalo
ako bismo linije povukli u drugom pravcu
ako bismo brojeve povezali bez reda
jedinicu sa devetnaesticom
devetnaesticu sa tridesetpeticom
Da li bi nas ti nesigurni koraci
odveli do nekih zaraslih puteljaka
I da li bi slika koja nastane na kraju
bila manje savršena
manje precizna
Tada nismo znali
da su sve neoznačene tačke
zrnca prašine osvetljena svetionikom na bregu
koja se beskonačno protežu i van prostora
crteža koji nas je uramljivao
I još ne znam način
na koji neko povlači linije, crta granice

pravi sazvežđa između naših tela
između sna i sna, sećanja i senki
između vetra koji čujem kroz prozor
i zastava koje će da zavijori u nekim zaraćenim zemljama

PUTUJEM

U MOM TELU

U svom telu ja sam turista
bez mape u ruci
Neko ko slučajno prođe
pokazaće mi put do muzejskog kvarta
do velikih parkova, trga
do reke koja se uliva u moje ime
Šta radim u međuvremenu
Pijem makijato u tihom kafeu
i listam dnevne novine
napisane jezikom koji nikad nisam naučila
Sećam se, uvek kad sam se vraćala s nekog putovanja
nebo se razvedralo, Sunce je padalo niz anđele od mermera
a do tada im nisam primećivala
smešak na licima

NA DAN KAD SAM SE RODILA

Na dan kad sam se rodila
napadalo je toliko snega da se jedva stizalo do bolnice
Jedna žena otplitala je lanac starog časovnika
negde se neka riba trzala na ribarevom dlanu
širom otvorenih očiju mesečarila je nada
Na dan kad sam se rodila
neki zadihani putnik gledao je kako voz zanosi u daljinu
jedna devojka satima je plela kosu
oblak iznad planine sporo se delio na dva
Sve sam čula tog dana kad sam se rodila
vreme je nepovezano izgovaralo minute
jedan starac pričao je
zaboravljene priče o siročićima i vilama
dajući parčiće oljuštene jabuke svetu
I sve sam izdaleka videla
oluje koje su nosile nemir brodovima
jing i jang koji su se preivali u eurokremu
i boga sam videla, koji je bio dete koje mi se plazilo kroz
prozor

Na dan kad sam se rodila
počela sam da učim da dišem, da osećam miris, da
verujem da mogu
da zaplivam u morima na nepotpisanim razglednicama
nikada divljim, nikada namerno zlim

Tiho je bilo na dan mog rođenja
kao na njihovom dnu gde se utapa svetlost